
مقایسه تطبیقی رویکرد لی استراسبرگ، استلا آدلر و سنفورد مایسنر در روند تمرینات عملی هدایت بازیگر از درون به بیرون و از بیرون به درون

■ محسن حکیمی [نویسنده مسؤل]

■ حمیدرضا افشار

■ فاطمه شاهرودی

تاریخ دریافت مقاله: ۹۴/۰۸/۱۱ | تاریخ پذیرش نهایی: ۹۴/۱۲/۲۲

مقایسه تطبیقی رویکرد لی استراسبرگ، استلا آدلر و سنفورد مایسنر در روند تمرینات عملی هدایت بازیگر از درون به بیرون و از بیرون به درون

محسن حکیمی | کارشناس ارشد پژوهش هنر، دانشکده هنر و معماری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد گرگان

حمیدرضا افشار | استادیار، دانشکده ی سینما تئاتر، دانشگاه هنر تهران

فاطمه شاهرودی | استادیار، دانشکده ی هنر و معماری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران

چکیده

خلق شخصیت نمایش در یک تعامل دوسویه بین بازیگر و کارگردان، و آرایه‌ی آن شخصیت به نحوی باورپذیر به مخاطب به مفهوم هدایت بازیگر است و به دوشیوه‌ی مرسوم صورت می‌گیرد. نخست از درون به بیرون و دوم از بیرون به درون. زندگی درونی و بیرونی یک شخصیت با تناقضات و تضادهای فطری‌اش، نقطه‌ی کانونی و مورد توجه بیشتر کارگردانان و مربیان بازیگری بوده و برای هر دام، وسیله‌ای که بیان‌کننده‌ی این تناقضات و تضادها باشد، بازیگر آموزش دیده است. تمام تئوری‌های مربوط به آموزش بازیگر در صد سال گذشته ملهم از نظریات استانیسلاوسکی است که به سیستم شهرت دارد. زمانی که «سیستم» وارد آمریکا شد به واسطه‌ی تأثیری که لی استراسبرگ، استلا آدلر و سنفورد مایسنر از استانیسلاوسکی پذیرفتند، به یک نحله‌ی جدید برای آموزش بازیگر تبدیل شد. بر این اساس «متداکتینگ» با اقتباس این سه نظریه پرداز از سیستم مصطلح شد. دهه‌های ۱۹۵۰ و ۱۹۶۰، این نظریه پردازان ادعا کردند که وامدار اصلی سیستم استانیسلاوسکی‌اند، و هریک وجوه مختلف کار استانیسلاوسکی را به منظور نشان دادن رویکرد خود مورداستفاده قرار دادند. این پژوهش از طریق مقایسه‌ای تطبیقی، وجوه اشتراک، افتراق و موارد تأکید این سه نظریه پرداز را در روند تمرینات عملی هدایت بازیگر از درون به بیرون و از بیرون به درون مشخص می‌کند. یافته‌ها نشان می‌دهد، وجوه اشتراک این سه نظریه پرداز را می‌توان در مؤلفه‌هایی هم‌چون کنش توجیه‌پذیر، شرایط مفروض نمایشنامه، تأکید بر باورپذیر بودن رفتار بازیگر و بداهه‌پردازی در محرک و پاسخ جست‌وجو کرد. از مهم‌ترین وجوه افتراق این سه نظریه پرداز نیز می‌توان به مبحث اصالت بازیگر و اصالت نقش اشاره کرد.

واژگان کلیدی: هدایت بازیگر، متداکتینگ، لی استراسبرگ، استلا آدلر، سنفورد مایسنر